

deringen yderligere udskudt et Aar til Foretagelse pr. 1. Oktober 1943. Da Forholdene vedblivende er meget ugunstige for Afholdelse af almindelig Vurdering, foreskriver den i Overskriften nævnte Lov, at den 9de almindelige Vurdering *udskydes endnu et Aar*, saa at der pr. 1. Oktober 1943 kun foretages Aarsomvurdering.

Som Begrundelse for Udskydelsen anførte *Finansministeren* i sin Fremsættelsestale, at den *Usikkerhed*, der behersker Forholdene, og som i fremtrædende Grad gør sig gældende, naar Talen er om Priser og Værdier, maatte gøre en almindelig Vurdering til en meget betænkelig Foranstaltning. Det forekom ham meget tvivlsomt, om Ligningsraadet og Ligningsdirektoratet vilde være i Stand til under de nuværende usikre Værdiforhold at tilvejebringe en Vurdering, der hvilede paa nogenlunde ensartede Synspunkter, og som ikke var behæftet med saa store lokale Forskelligheder, at den ret snart maatte erstattes med en ny almindelig Vurdering. Desuden talte praktiske Hensyn, derunder *Trafksituationen*, imod for Tiden at foretage en almindelig Vurdering. Det havde efter Ministerens Opfattelse været ønskeligt, om de foreliggende Ansættelser kunde være blevet ført à jour, men de Hensyn, der talte for en Udskydelse af Sagen, var saa vægtige, at man ikke havde ment at kunne se bort fra dem.

Under Sagens Behandling i Folketinget udtalte *Bertel Dahlgaard* (R. V.), at han kunde tiltræde Lovforslaget, men at det var med stigende Betænkeligheder, man saa Ejendoms- og Grundskyldsvurderingen udskudt Aar efter Aar. Bl. a. gjorde han gældende, at en ny Vurdering paa Landet vilde betyde en vis Forskydning af Skattebyrden fra det mindre Landbrug over til det større Landbrug. *Jensen-Brobjy* (V.) gav paa sit Partis Vegne Tilslutning til, at den almindelige Vurdering paa ny blev udskudt et Aar. Han mente ikke, den foregaaende Taler havde Ret i, at det paa Landet hovedsagelig var de store Ejendomme, som var steget i Pris. Det var Bygningerne, der gav den største Stigning, og Bygningerne spillede en forholdsvis stor Rolle for de mindre Ejendommers Vedkommende. *Jens Thomsen* (B.) anbefalede Lovforslaget ud fra den Betragtning, at det under de herskende Forhold, hvor mange Gaarde blev solgt til unormalt høje Priser, vilde være uforvarligt at tilrettelægge en almindelig Vurdering.

I *Landstinget* udtalte *Hans Hansen* (S.), at han fandt en ny Vurdering ønskelig, men af praktiske Grunde kunde gaa med til den foreslaaede Udskydelse. *Jepsen Christensen* (V.) delte ikke de Betænkeligheder, som Udskydelsen havde givet Anledning til. Ganske vist laa Ejendomspriserne efterhaanden